

Јута Лангројтер · Силвио Нојендорф

Кап'тан Дјкулић

и морско
чудовиште

UNZIP

Ова књига припада страшном пирату:

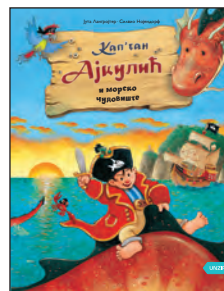
Само храбро с овом књигом!

За моју храбру пиратску посаду, Рике и Робина!
С. Н.

Заплови у свет Кап'тана Ајкулића:

1. пустоловина

2. пустоловина

Аутор: Јута Лангројтер
Илустратор: Силвио Нојендорф
Превод: Катарина Живић
Лектура и коректура: Тамара Ђуран
Адаптација илустрације: Кристина Брачер
Уредник: Тамара Ђуран
За издавача: Асенета Хачко
Издавач: UNZIP, Суботица
Штампа: Ротографика, Суботица
Тираж: 1000

За прво српско издање © 2025 UNZIP, Суботица
Original edition © 2007 Coppenrath Verlag GmbH & Co. KG,
Hafenweg 30, 48155 Münster, Germany.
Original title: Kapt'n Sharky und das Seeungeheuer
(ISBN 978-3-8157-7283-6).
Written by Jutta Langreuter and illustrated by Silvio Neuendorf.
All rights reserved.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотеке Матице српске, Нови Сад
ISBN 978-86-82950-24-0
COBISS.SR-ID 176184329

www.unzip.rs

Кап'тан Ајкулић

**и морско
чудовиште**

Књигу написала Јута Лангројтер
Илустровао Силвио Нојендорф

Кап'тан Ајкулић, мали пират, задену свој пиратски бодеж за каиш. „Крећемо!”, рече пацову, који је прао шерпе од вечере. На његовом рамену стајао је папагај Коко, а поред мала корњача Иси, која је посматрала шта се дешава. Кап'тан Ајкулић је усидрио свој пиратски брод у Стеновитом заливу. Он и његов друг Мухи пренели су мрежу пуну риба на копно. „Куда сад?”, упитао је Мухи. „Код гостионичара од којег за рибу увек добијем буре воде за пиће”, објаснио је мали пират. „Неким пиратима је потребан рум, а мени – вода за пиће. Јо-хо-хо! Мени и мојој посади!” А ту посаду су чинили пацов, папагај, корњача и – Мухи.

Гостионичар их сместа одвуче у собу поред шанка. „Стари Бил је овде”, рече им узнемирено.

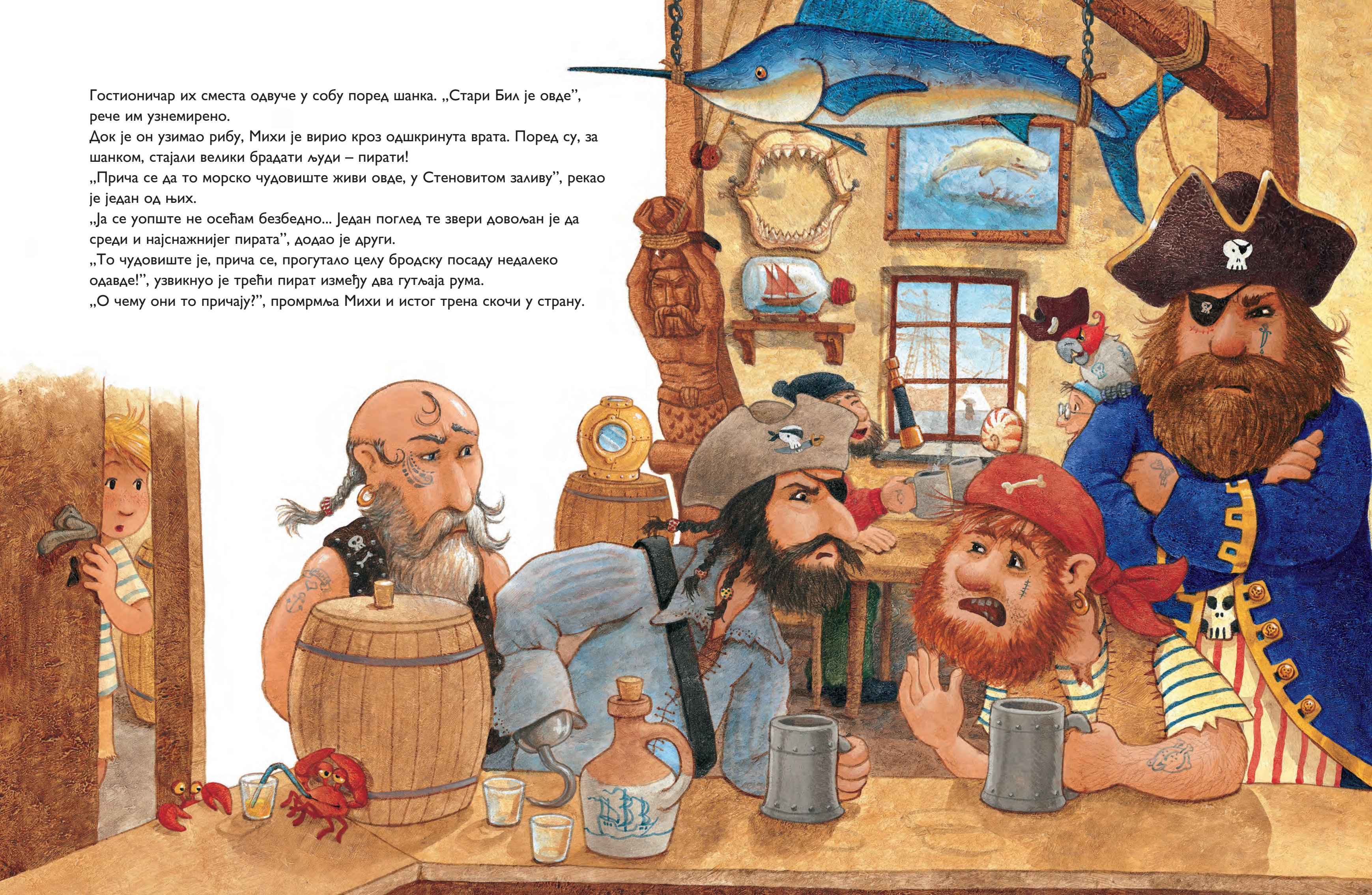
Док је он узимао рибу, Михи је вирио кроз одшкринута врата. Поред су, за шанком, стајали велики брадати људи – пирати!

„Прича се да то морско чудовиште живи овде, у Стеновитом заливу”, рекао је један од њих.

„Ја се уопште не осећам безбедно... Један поглед те звери довољан је да среди и најснажнијег пирата”, додао је други.

„То чудовиште је, прича се, прогутало целу бродску посаду недалеко одавде!”, узвикнуо је трећи пират између два гутљаја рума.

„О чему они то причају?”, промрмља Михи и истог трену скочи у страну.

Један огроман, снажан пират стајао је на вратима и бесно погледом севао у правцу Кап'тана Ајкулића.

„Тебе тражим, ти мали смрдљиви бакалару! Нико Старом Билу не заузима брод пред носом, као што си ти то недавно урадио! Злато и накит с њега припадају мени!”

„Јо-хо-хо, него шта! Све сам купио”, претварао се мали пират и кô бајаги плуноу на под. А онда је потегао бодеж и скочио на сто. „Аррр!”, викао је.

„Хајде, дођи!”

„Сад је доста!”, викну гостионичар узимајући пушку. „Туче у мојој крчми су забрањене!”

„Само ти чекај”, запрети Стари Бил. „Дочепаћу те се ја једног дана, а онда куку теби – има да те нема!”

